

Aasta interpret Ingely Laiv-Järvi: tippu jõudmiseks on oluline tahe, sest andekaid on palju

Eesti Muusika Nädala lõppkontserdil kuulutati välja aasta interpretid. Üheks preemia saajaks on Rahvusoooper Estonia orkestri oboerühma kontsertmeister Ingely Laiv-Järvi. Ta räägib oma muusikuks kasvamise teekonnast, mida on andnud välismaal õppimine talle eluks kaasa ning sellestki, miks võiksid noored õppida pilli mängima.

Ingely Laiv-Järvi sõnul hakkas ta, ema soovitusel, õppima plokkflööti. „Mingi hetk aga tundsin, et võiks suuremat ja vägevamat pilli mängida,“ meenutab Ingely ja lisab, et siis soovitaski tol ajal Virumaa noorteorkestri juht Valdur Liiv talle oboed. „Mäletan, et ei osanud sellest alguses midagi arvata. Kuna mu emale aga meeldib kõik, mis on eriline või omamoodi, siis tema võttis sellest ideest kinni.“

„Kui ma oboe kätte sain, olin lummatud. Minu esimene õpetaja oli kohalik puhkpillimängija Edvin Lips, kes ise mängis küll metsasarve, aga oma vabast ajast leidis ta motivatsiooni, et mind õpetada ja ka ise sealt kõrvalt minuga õppida,“ kirjeldab Ingely. Ta hakkas käima kord kuus Tallinnas ERSO mängija Aleksander Hännikäineni tundides ja paari aasta pärast läks muusikakeskkooli Tulike Looritsa juurde õppima.

Kui palju loeb muusikuks kasvamisel tahe ja kui palju anne? Number üks on kindlasti tahe. Aga mõlemad on olulised. Kui sa oled andekas ja sul tuleb hästi välja, siis tekib ka tahe mängida. Tippu jõudmiseks on siiski olulisem tahe, sest andekaid on palju. Miks just klassikaline muusika?

Elu lihtsalt läks nii, et ma alustasin klassikalise muusikaga. Oboe on selline pill, millega väga tihti muid žanre ei mängita. Mind aga võlus juba väikesest peale orkestris mängimine.

Kui levinud instrument oboe noorte seas on?

Kahjuks mitte väga, aga olukord on paranemas, sest pille on rohkem. Ka väikestes muusikakoolides on pillid olemas, kuigi õpetajate probleem on suur.

Ma käisin Pärnu Muusikakoolis mõned hooajad oboetunde andmas, sest tahaksin väga noorte arengule kaasa aidata.

Paraku on sinna sõitmine väikeste laste kõrvalt suur ajakulu.

Huvitöötajate palgad on teatavasti kehvad ja mingis mõttes on

eestinaine.delfi...

Rahvusoooper Estonia

see puhas heategevus.

Ühel hetkel otsustasid sa minna välismaale õppima. Kuhu sa läksid?

Õppisin viis aastat Saksamaal Karlsruhe, sealse legendaarse oboeõpetaja Thomas Indermühle juures. Tema juures on õppinud peaaegu kõik juhtivamad oboemängijad maailmas. Eelnevalt olin käinud ka tema meistrkursusel.

Saksamaal ootas mind ees tugev Eesti tugigrupp. Karlsruhe Saksa-Eesti Seltsi poolt oli määratud noortele muusikutele ka stipendium. Nii majanduslikult kui ka logistiliselt oli see igas mõttes suurepärane koht kuhu minna.

Välismaal õppimine on hea võimalus näha, et maailm on palju suurem kui Eestist vaadates tundub. Muusiku jaoks on konkurents suurem, aga konkurentsitunnetus viib edasi. Ka oboemängijaid on rohkem, nii et ma ei pidanud end kunagi üksi tundma. Samuti kaasneb välismaal õppimisega võimalus võõrkeeli õppida, teistsugust kultuurikeskkonda kogeda ja uusi kontakte luua. Igal juhul soovitan minna.

Teisalt sain seal aru, kui palju tööd on veel vaja teha, et jõuda professionaalide hulka.

Sa osalesid ka „Klassikatähtede“ saates, kuidas sul läks?

Saavutasin II koha.

See oli väga tore kogemus, aga ka väljakutseid pakkuv. Saatega kaasnes suur pinge ning see sundis minu oma senisest raamist ja mugavustsoonist välja astuma. Kõik need intervjuud ja enda presenteerimine... Aga tänapäeva maailm toimibki nii, et sa pead endale ise reklaami tegema. See oli väga õpetlik ja äge kogemus.

Kas ja kuidas klassikaline muusika on sind mõjutanud?

Klassikaline muusika muudab inimest sügavamaks ja parandab keskendumisvõimet. Tänapäeval, kui kõik läheb aina kiiremaks ja meie tähelepanu jagub ainult minutiks, on klassikaline muusika väga hea näide, kuidas inimesed suudavad tunde keskenduda ühe muusikapala mängimisele.

Millisena sa näed enda tulevikku muusikamaailmas?

Kindlasti tahaksin mängida erinevates orkestrites ja muidugi teha oma tööd võimalikult hästi Rahvusoper Estonias. Orkestrimäng on nii võimas – palju inimesi korraga mängimas, nii palju võimalusi ja palju häid teoseid. Ühine hingamine ületab kõik. Samuti soovin ka kammermuusikuna võimalikult palju üles astuda.

Motivatsioon on palju mängida. Aga kuna mul on praegu kodus üks väike laps ja kohe tuleb järgmine, siis fookus on hetkel suunatud rohkem kodusele elule.

Kuidas emarolli ja muusiku elu ühildamine õnnestub?

Arvan, et emaroll annab muusikule ainult juurde. Mina tunnen küll end pärast lapse sündi küpsemana. Lapsega tegelemine õpetab kannatust ja rahu ning annab teataval määral enesekindlust juurde. Tead et, kui laval lähebki midagi untsu, siis see ei ole maailma lõpp.

Enne emaks saamist oli oboe minu jaoks number üks, nüüd on sellele lisandunud veel midagi väga olulist.

Kas sa kuulad ka midagi muud peale klassikalise muusika?

Kindlasti. Igasugu popmuusikat, ladinarütme ja džässi. Maailmas on nii palju head muusikat. Ma kuulan autoga sõites väga palju raadiot ja sealt tuleb kõike. Pean küll selle välja tooma, et klassikaline muusika on ainuke žanr, mida jaksan lõputult kuulata. Seal on nii palju avastamist ja erinevaid kihte, et see ei suuda ära tüüdata ega muutu kunagi üksluiseks.

Mida sa arvad, kuidas popmuusika ja klassikaline muusika üksteist täiendavad?

Paljudel levimuusikutel on klassikalise muusiku taust. Neil, kes on alustanud klassikalise suunaga, on palju parem arusaam harmooniast ja kogu muusika süsteemist ning neil on lihtsam ka popmaastikul tippu jõuda. Klassikalisel muusikul pole raske astuda popmuusikamaalima, aga vastupidi näiteid on väga vähe. Muidugi kasutatakse erinevat popmuusikat ka klassika propageerimisel ja laiema kuulajaskonnani viimisel. Ja see on selleks kindlasti hea ja lihtne viis. Seejuures peab muidugi tunnetama hea maitse piire. Lõpuks loeb ju igas žanris muusika ja esituste kvaliteet. Hea ja professionaalne esitus inspireerib muusikuid igas valdkonnas.

Mida annab muusikaharidus noorele?

Väga palju keskendumisvõimet ning õpetab maailma ja iseennast paremini tundma. Pilli harjutamine on aeg iseendale, mil sa pead sügavalt keskenduma. Isegi kui noorest ei saa muusikut, on muusika õppimine ajule ja inimesele üldiselt väga kasulik.

Kui inimene tahaks klassikalise muusika maailmaga tutvust teha, siis kes oleksid esimesed heliloojad, keda kuulata või millistele kontsertidele tasuks minna?

Mõni lühem ooper või ballett on minu arvates alustuseks hea

valik, sest seal on ka visuaalne pool. Pole vaja karta, et äkki ma ei saa aru või ei jaksa kuulata. Ükskõik, kas see on kaasaegne muusika, barokk või klassitsism, igal juhul kõnetab muusika inimest. Inimene on nii loodud, et helid tekitavad vibratsioone ja tundeid. Tihti on hirm klassikalise muusika suhtes suur, aga pole põhjust. Tuleb lihtsalt julgelt astuda kontserdisaali ja kuulata.

Kas on heliloojaid, kes on sulle eriti südamelähedased?

Johann Sebastian Bach. Alati kui ma kuulan tema muusikat, imestan, kuidas see saab nii hea olla. Mind paelub väga barokkmuusika. Ma ei oska seletada miks, aga see elamus, mis ma sellest saan, paneb mu hinge särama. Ka Puccini ooperit mängides on alati tunne, et tahaks õhku tõusta.

Kas sa oskad välja tuua mõne oma esinemise, mis on sulle eredalt meelde jäänud?

Kindlasti kõik need korrad, kui olen mänginud orkestri ees. See on kõige erilisem tunne, kui saad suure orkestriga esitada teost, mida oled aastaid ja aastaid harjutatud. Arvan, et minu kõige meeldejäävam esinemine oli d ERSOga, kui me mängisime Straussi oboekontserti. Just see tunne – olla solistina orkestri ees on midagi väga võimast.